

BÀSQUET pàg 12

Pedro Cuesta (UE Montgat):
"Retirar-se guanyant la Copa Catalunya és insuperable"

BADALONA pàg 9

El bar restaurant Can Bayó,
amb Marc Bayó al capdavant,
celebra el seu 60è aniversari

línianord

14 anys

L'únic setmanari del Barcelonès Nord

6/7/2023 · Núm. 475 · linianord.cat

Badalona és la tercera gran ciutat amb més pisos buits

En un 8,4% dels 92.000 pisos no hi viu ningú, un percentatge que al país només superen Terrassa i Barcelona pàg 3

La ciutat del rock dur

Arriba a Santa Coloma la quarta edició del curs Santako School Rock

pàg 10

Imatge d'arxiu d'una edició del Rock Fest. Foto: ACN

SANT ADRIÀ pàg 10

Front Marítim Besòs impulsa l'Observatori de les Tres Xemeneies

A FONTS pàgs 6 i 7

Un territori de festes populars (re)inventades

TIANA pàg 11

El centre, sense cotxes els caps de setmana de juliol

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

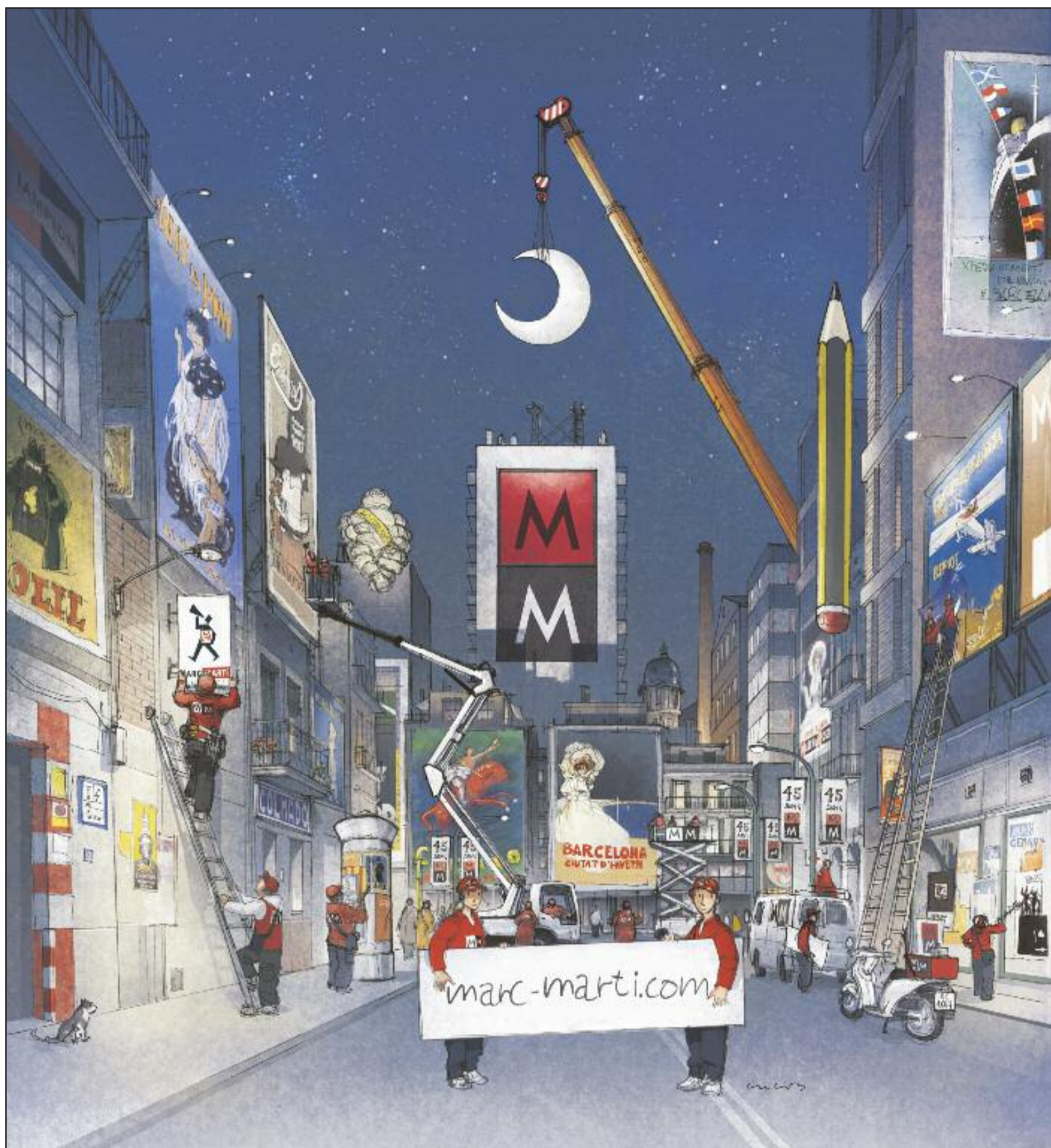
618 557 197

DEFENSA PERSONAL

[SALA FITNESS INCLUIDA
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

La xifra de pisos buits a Badalona és pràcticament la mateixa que fa 10 anys. Foto: Línia Nord

Sostres sense persones

» Badalona és la tercera ciutat de Catalunya de més de 200.000 habitants amb més pisos buits
 » A gairebé 8.000 pisos no hi viu ningú tot i la dificultat actual per accedir a un habitatge

Rubén Hidalgo
BADALONA

Badalona és la tercera ciutat de Catalunya amb més de 200.000 habitants amb més habitatges buits, per darrere de Terrassa i Barcelona. Així ho mostra l'últim cens de població i habitatge de l'Institut Nacional d'Estadística, que s'elabora cada 10 anys. Recentment s'han publicat les dades de 2021, any en el qual Badalona tenia un total de 91.917 habitatges i un 8,4% d'ells estaven buits, el que suposa 7.721 pisos no habitats.

A l'anterior cens de l'INE publicat el 2011, a Badalona hi havia 92.873 pisos totals, 8.881 d'ells buits (9,6%). Tot i que la xifra i el percentatge de pisos bu-

its ha baixat en aquests 10 anys, la xifra d'edificis totals també ho ha fet. Que prop de 8.000 habitatges estiguin buits a Badalona no és una bona notícia, i més quan la manca d'habitatge és un dels reptes que tenen sobre la taula les administracions.

UNA ASSIGNATURA PENDENT

El passat mes de juny va tenir lloc, precisament a Badalona, un acte amb professionals del món de l'habitatge per abordar la manera de combatre la dificultat per accedir a l'habitatge. Els ponents, del sector públic i privat, van coincidir en què construir més no és suficient per solucionar aquesta problemàtica. Una de les propostes que van plantejar-se és la de comprar edificis que estan en desús per "rehabilitar-los i posar-los a disposició de la ciutadania", explicava Maria Sisternas, directora de l'Institut Català del Sòl. Un punt de vista que compartia Javier Buron, fins fa pocs dies gerent d'Habitatge de l'Ajuntament de Barcelona, que va insistir en el concepte de les 3 C: comprar, construir i captar.

De 91.917 habitatges que hi ha a Badalona, un 8,4% (7.721) estan buits

De moment, no és més que una proposta que, de ben segur, ja s'havia plantejat en el passat. A Badalona, almenys, ni les xifres ni les accions de l'administració en els últims 10 anys mostren una recuperació d'aquests pisos

en desús per generar habitatge assequible o social.

PLANIFICAR A CURT TERMINI

La plataforma Sant Roc Som Badalona fa anys que demana una millor planificació en matèria d'habitatge, especialment en les zones amb menys recursos econòmics. Una planificació que requereix temps, però que l'emergència habitacional pràcticament obliga totes les administracions a actuar a curt termini. "Necessitem un Govern que s'assegui amb els grans tenidors per convertir pisos en parc d'habitatge públic i posar-los a disposició de la societat", ha expressat Carles Sagués, de la Plataforma Sant Roc Som Badalona, en reiterades ocasions. De fet, a Badalona, hi ha aproximadament 650 pisos de la Sareb (la societat de gestió d'actius que té

gairebé la meitat de capital estatal), cosa que ha fet que des de fa anys s'hagi reclamat des d'entitats de la ciutat que els governs municipals treballin perquè a aquests habitatges hi pugui accedir la ciutadania.

Precisament, ahir dimecres la consellera de Territori, Ester Capella, afirmava que l'objectiu de la legislatura és aconseguir que hi hagi "zero desnonaments a Catalunya" i per això reclamava a l'Estat una solució "permanent i no prorrogues temporals" en forma de moratòries. A més, també exigia a la Sareb que cedeixi a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya tots els habitatges buits propietat dels bancs rescatats durant la crisi financera. "El dret a especular no existeix, el dret a l'accés a l'habitatge, sí", ha recordat la consellera.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **línianord** a Telegram

La lupa

El present de Badalona

per Dolors Sabater (Guanyem Badalona)

Foto: Albert Segura/ACN

A Badalona ja tenim el Ple municipal decidit a les urnes, tal qual. La majoria absolutíssima del Partit Popular no ha donat opcions entre diferents possibles alcaldables, així que la nostra estimada ciutat passa a ser un feu del partit més corrupte de l'estat espanyol. El partit que l'any 1978 va votar en contra de la Constitució espanyola perquè la considerava una traïció al franquisme i que ara la fa servir de bandera per reprimir el dret del poble català a autodeterminar-se. El partit que està promovent l'entrada de Vox al govern de les institucions arreu de l'estat espanyol i amb especial virulència als Parlaments del territori dels Països Catalans, on la persecució contra la llengua catalana se suma a les fòbies antidemocràtiques d'aquest partit d'extrema dreta explícita. Que ningú intenti fer passar gat per llebre disfressant aquest drama amb allò que a Badalona el Partit Popular és una altra cosa. No, no hi ha pal·liatius que valguin. La capital del Baix Besòs, la quarta ciutat catalana, està en mans del partit refugi de les oligarquies de la dictadura. En mans del partit que encobreix els evasors fiscals, que regala 65.000 milions d'euros als bancs perquè se segueixin enriquint mentre expulsen les famílies de casa seva i que impulsa i aprova lleis per retallar i perseguir drets bàsics, entre ells el de refugi per a les persones migrants o el dret que la llengua catalana es normalitzi plenament al territori que li és propi. A Badalona ningú vota Vox perquè ja vota el PP, i a València i Mallorca Vox entra al govern gràcies al PP.

Que fossin 50.000 les persones veïnes de tots els barris de Badalona que van escollir la papereta del Par-

tit Popular per posar-la dins de l'urna en les passades eleccions municipals, i que això significués l'opció majoritària, no és excusa per no fer una anàlisi crítica. No és cap falta de respecte als votants fer-ho. Tot el contrari. És imprescindible socialitzar la reflexió política per despertar consciències i enfortir el pensament crític que ha de servir de mur de defensa davant de tants atacs que rebem contra els nostres drets. L'alcalde que ha escollit Badalona és la mateixa persona que va felicitar la brutal violència policial contra els catalans que vam votar l'1 d'octubre del 2017, el mateix que va aplicar gravíssimes retallades de drets mentre va ser batlle del 2011 al 2015, entre les quals extorsions a comerciants d'origen extracomunitari per tancar-los el negoci, i el mateix que vol veure el president Puigdemont, ara a l'exili, ben engarjolat entre reixes. I per molt maquillatge que es posi, això segueix formant part de la seva essència. I per molt que malgrat la seva essència més de 50.000 badalonines i badalonins li hagin donat la seva confiança, jo em nego a considerar que Badalona sigui una ciutat majoritàriament racista, d'extrema dreta i anticatalanista.

Sens dubte, hem entrat en un cicle polític i social reaccionari. Fa temps que la filòsofa de capçalera Marina Garcés ens ho alertava. Passa a Europa, passa a l'estat espanyol, passa a Ripoll i lamentablement passa també a Badalona. Venen temps de retallades de drets, i ens tocarà reorganitzar la nostra capacitat de fer-hi front, en tots els àmbits. Bé, de fet ja fa temps que estem en combat contra les retallades de drets. Ja fa temps que l'acumulació de crisis s'ha carregat el som-

ni capitalista de l'estat del benestar, i les desigualtats no paren de créixer. El cicle reaccionari, més que encetar-lo, fa temps que va començar, i potser ara estem a prop que toqui sostre. Sigui d'una manera o de l'altra, més tard o més d'hora començarà un altre cicle de recuperació de llibertats i de lluita política i social, i el seu èxit anirà en funció de la reorganització que siguem capaços d'articular.

Hi pensava en l'acte d'homenatge a l'alcalde Màrius Díaz, en un Museu de Badalona ple de gom a gom, amarats d'aquell acte de memòria exquisit i necessari, com si esperéssim trobar les claus del miracle. Tornar a aquella Badalona de finals del franquisme que va ser capaç de bastir un front democràtic no partidista i d'executar polítiques de transformació posant els drets de les classes més desfavorides a l'horitzó. Tampoc llavors va ser sostenible durant molts anys, i des del 1983 la trencadissa de les esquerres va començar a espatllar-ho, obrint espai per al creixement reaccionari. Cal memòria i aprenentatge. L'alcalde Màrius Díaz i el seu govern van actuar amb la força cohesionadora de lluitar contra les desigualtats, de dignificar tots els barris i d'incloure les persones nouvingudes com a veïns i veïnes de ple dret. Van cosir la ciutat amb l'objectiu comú de millorar Badalona i de portar les llibertats al carrer i la democràcia a l'Ajuntament. El seu compromís sobiranista durant l'octubre del 2017 va tancar una trajectòria política de radicalitat democràtica que és far, vida, història i memòria de Badalona en un moment que aquest esperit d'unió de les esquerres que ell representa ens cal ara més que mai.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@aladdin_azr

Un factor clau en això de França és la definició de la identitat. Molts joves de la *banlieue* [suburbis] no senten que el país és seu. Bona part de la població els considera immigrants de segona o tercera generació, no pas francesos. L'etiqueta d'immigrant es torna hereditària.

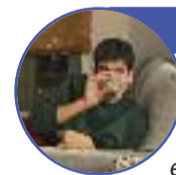
@lasalmoputa

Sinceramente, como enfermera andaluza en Barcelona, estoy de acuerdo [amb l'obligació d'aprendre català]. ¿Que quiero plaza fija? A estudiarme el C1. Y no me pica. Esta tierra me da la posibilidad de trabajar de lo mío de forma ininterrumpida. Què menys que una mica d'amor per la llengua.

@mariusserra

Dels més de 40.000 socis de l'ANC que podien votar, 2.253 han votat en contra de l'abstenció activa el 23J, 1.459 a favor i 61 en blanc. No trobo notícia sobre cap vot nul. Cap analista em pot interpretar el significat d'abstenir-se o votar en blanc sobre si cal abstenir-se?

@davidcobo_

[En resposta a les declaracions de Batet sobre el lloguer] A Barcelona el preu mitjà del lloguer acaba de superar l'SMI. 1.087 euros. A l'AMB, els albergs d'emergència estan en rècord de famílies acollides expulsades de casa. A la Cerdanya hi ha joves dormint en càmpings o marxant de la comarca.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

grup comunicació 21

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolitana), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Dipòsit Legal: B 43222-2010

www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Can Bayó

El bar restaurant Can Bayó de Badalona celebra enguany 60 anys d'història al barri de Morera. Pels seus propietaris, el tracte proper amb el client i oferir un bon producte són les claus de l'èxit perquè un negoci funcioni tant de temps.

pàgina 9

UB

La Universitat de Barcelona ofereix des del 2019 el curs Santako School of Rock a Santa Coloma. Una iniciativa lligada al festival Rock Fest, de rock dur i metal, que la ciutat acull i que vol crear un espai de debat al voltant d'aquests gèneres musicals.

pàgina 10

Aj. de Tiana

L'Ajuntament de Tiana pacifica els caps de setmana de juliol els carrers del centre del poble per tal de crear espais sense vehicles. Si la prova pilot funciona, la pacificació s'aplicaria durant tots els caps de setmana de l'any.

pàgina 11

El + llegalit

línianord.cat

- 1 Troben un home mort a dins d'un congelador d'un bar a Sant Adrià
- 2 Ningú atura Joana Orive
- 3 S'ha d'anar a votar
- 4 Multen l'Ajuntament de Badalona per haver posat sense permís les lletres del passeig Marítim
- 5 Licitada la redacció del projecte que ha de fer arribar la línia L1 del metro a Badalona

Un bon home, un bon alcalde

per Pedro Jesús Fernández

Ser un bon home i un bon alcalde, què significa? Aquesta és una pregunta que moltes de les persones que van assistir als actes del 27 de maig al saló de plens de l'Ajuntament i al Museu de Badalona en memòria d'en Màrius Díaz, el primer batlle democràtic després de la llarga nit franquista, ens van fer als organitzadors. I és que les intervencions no es van centrar només a posar en valor i recuperar la memòria de la persona homenatjada, sinó també a relatar una època convulsa i difícil d'una ciutat i d'una població amb múltiples problemes de tota mena. Això sí, el fil conductor va ser la figura d'en Màrius.

És evident que no hi ha una resposta única ni fàcil. Possiblement, cadascun dels assistents hauria tingut una resposta en funció de la seva experiència i del seu coneixement d'en Màrius, l'alcalde de totes i tots, però potser podem trobar algunes pistes si analitzem les qualitats que caracteritzen aquests rols.

Per a la majoria de les persones, un bon home és aquell que actua amb honestat, integritat, respecte i responsabilitat. Que té uns valors ètics i morals que el guien en les seves decisions i accions. Que es preocupa pel benestar dels altres i que contribueix a millorar la societat de manera positiva i generosa. També ho és el qui reconeix els seus errors i n'aprèn. El que és humil, tolerant i dialogant.

I què és un bon alcalde?

Per a molts, un bon alcalde és aquell que sap rodejar-se d'un bon equip i que compleix les seves funcions i obligacions com a mà-

xim representant del municipi. Un bon alcalde és aquell que sap gestionar els recursos públics amb transparència, eficiència i equitat. Que escolta les necessitats i demandes dels veïns i veïnes i els ofereix solucions.

També ho és aquell que impulsa el desenvolupament econòmic, social i cultural de la seva localitat. Que defensa els interessos dels seus habitants i el bé comú davant d'altres administracions i, si és necessari, els anteposa als del seu partit. Que fomenta la participació ciutadana i la convivència pacífica. Que treballa per millorar el benestar i la felicitat dels veïns i veïnes. Que s'esforça per millorar la convivència i la cohesió social sense que ningú es quedi enrere.

Per tant, podem dir que un bon home i un bon alcalde comparteixen molts trets en comú, però ser un bon alcalde té algunes especificitats. Ser un bon home és una condició necessària però no suficient per ser un bon alcalde.

L'electorat és qui decideix quins han de ser els seus representants electes i són aquests els qui nomenen l'alcalde. Per això, a vegades no és el candidat de la llista més votada qui assumeix la responsabilitat de ser batlle, sinó aquell que aconsegueix la majoria del ple.

Hi ha qui considera que cal tenir també uns determinats coneixements, unes habilitats i una experiència que permetin exercir el càrrec amb professionalitat i competència, si bé són molts els que valoren, sobretot, el compromís per millorar la ciutat i, per això, cal tenir un bon equip.

Tenir vocació de servei públic i compromís amb el bé comú són qualitats necessàries per ser un bon alcalde.

Arribats aquí, ens preguntem: Màrius Díaz era un bon home i va ser un bon alcalde?

Hi ha algú qui ignori que la millora dels carrers, la neteja, l'enllumenat, la recuperació de la platja, la construcció de més de trenta escoles i equipaments esportius, la millora de la sanitat amb l'obertura de l'Hospital de Can Ruti, la recuperació de les festes populars, etc. van ser actuacions impulsades per Màrius Díaz?

Si després de més de quaranta anys encara es manté viu el record i la imatge d'en Màrius és perquè va ser un bon home i el millor alcalde.

Per als que vam formar part del seu equip, la Collita del 79, no hi ha cap dubte: en Màrius, el seu llegat, el seu exemple i el seu compromís per una societat millor sempre seran vius entre nosaltres.

Línia Nord no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#PisosBuits

@JaimePalomera: Sobre pisos buits: discrepància gegant entre l'estudi que es va fer a Barcelona (10.000, en base al consum d'aigua) i el de l'INE (75.000, pel consum elèctric).

#AdeuPerSempre

@agenciaacn: El Consell de Ministres aixeca l'emergència sanitària per la covid i aprova que la mascareta ja no sigui obligatòria en farmàcies i centres sanitaris.

#CremaFrança

@laurevega: A França la policia ha assassinat un nen de 17 anys. Que hi hagi resposta de ràbia i foc només demostra que resta humanitat encara.

Aquest reportatge té més de 1.500 paraules. Totes, absolutament totes, es podrien gastar ciutadament, una per una, les festes tradicionals i populars que hi ha als 36 municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona, i encara faltaria espai. Des de la Mercè fins a la *Feria de Abril*. Des de les Festes de Maig de Badalona fins a la Setmana Santa a l'Hospitalet. Des de les festes alternatives de Sants fins a Sant Xibeco, al barri de la Prosperitat. La metròpoli és territori de festes populars i tradicionals. Això sí, moltes d'elles són inventades o reinventades.

QÜESTIÓ DE CONCEPTES

Què entenem per festa? El debat és llarg. "La festa és un element essencial per al manteniment de qualsevol societat", afirma l'investigador del departament d'Antropologia de la Universitat de Barcelona, Oriol Pascual. Encara es mostra més contundent l'antropòleg Manuel Delgado quan assenyala que "una societat sense festa no existeix". Tant per a un com per a l'altre, les festes són el trencament del calendari i de l'ordre establert. "És un parèntesi o una alteració del temps ordinari que, paradoxalment, ajuda a fer que tot reneixi", apunta Pascual.

Les festes poden institucionalitzar-se, com en el cas de les festes majors. Segons el que escriu l'historiador Carles Santacana en el seu article *Les festes Majors a l'Hospitalet: barris Centre i Sant Josep*, aquesta mena de celebracions "converteixen en ritus molts dels valors socials establerts". Segons l'expert, són un "fenomen complex" que té una dimensió religiosa, una vinculació amb el marc natural, una dimensió comunitària i un aspecte de rauxa. "La majoria de les festes populars sorgeixen als anys 70 i són relectures de festes de l'Església", afegeix Delgado.

ORIGEN REMOT

D'on venen les nombroses festes que inunden el territori? Com molts altres elements, cal remuntar-se al trànsit de la societat medieval cap a la societat moderna, entorn del segle XVI. El cas més clar el trobem en les festes de Sant Roc, que se celebren el 16 d'agost a diversos llocs de Catalunya. Al l'Hospitalet, tot i que van de capa caiguda, tenen lloc als barris Centre i Sant Josep, mentre que a Barcelona se celebren al Gòtic. Santacana afirma que la primera referència que tenim de la festivitat a l'Hospitalet data del 1587. A Barcelona, aquesta festa s'ha celebrat ininterrompudament des del 1589.

El motiu de la coincidència és la pesta. A la segona meitat del segle XVI, els dos indrets van registrar una vintena d'avisos de contagi i la població va encomanar-se al sant perquè la protegís. En paraules de Santacana, va ser la manera, a través de la festa, que va trobar l'Església de "legitimar-se com a instància ideològicament hegemònica" en un moment de crisi.

El correfoc va ser una festa inventada després de la dictadura prenent elements tradicionals com a referent. Foto: Miquel Coll Molas/Ajuntament de Barcelona

Un territori de festes (re)inventades

Si citéssim les festes que se celebren als municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona, començaríem i no acabaríem. Tot i que és sabut que aquesta és una regió amb moltes celebracions populars i tradicionals, el cert és que sovint se'n desconeixen els orígens i la seva evolució al llarg dels segles.

Segons Pascual, a les societats preindustrials la festa significava la fi d'un cicle i el començament d'un altre, el que anomenem "ritual de pas". Això lligaria amb les festes de Sant Roc, però també amb la Festa de Maig de Badalona, que té els seus orígens al segle XVII. Aquesta festivitat, que se celebra el 10 de maig en honor a Sant Anastasi, va ser impulsada pels pescadors de la ciutat per demanar al sant bon temps quan sortien al mar.

LA FESTA D'UNA NOVA CLASSE

Amb el permís del Carnaval de Barcelona, del qual hi ha registres des del 1333, al territori metropolità moltes festes es detecten al segle XVI per primera vegada. Amb tot, aquelles celebracions no s'assemblaven gaire a les actuals. "La majoria d'expressions que avui anomenem *tradicions* neixen al segle XIX", explica Pascual. Va ser amb l'auge de la burgesia que els ajuntaments van començar a celebrar els seus pro-

pis esdeveniments. "És en aquest punt on s'exalten nous trets i expressions festives que encaixen amb una nova concepció de la societat, fins al punt de fer oblidar o fer caure en declivi altres expressions festives", detalla aquest antropòleg. Les festes, per tant, van agafar un caire nacionalista i alegre que no havien tingut de manera tan evident fins aleshores. Això explica per què "moltes patrones i sants de ciutats i pobles són a l'hivern, però les festes ma-

jors, com que és més còmode, es fan coincidir amb l'estiu", afirma Pascual. A Barcelona, per exemple, la patrona principal és Santa Eulàlia, però la festa major es va establir per la Mercè.

L'evolució de la Festa de Primavera de Badalona és una mica diferent. La celebració va viure un declivi a finals del segle XIX i va ser l'historiador Josep Maria Cuyàs qui es va proposar, el 1940, de revifar-la amb la cremada del Dimoni. Sens dubte, tot un èxit.

Final de festa?

● Les dades més recents del consistori de Barcelona assenyalen que el 15,7% de la població participa sovint en actes tradicionals o populars col·lectius, i que un 34,6% ho fa de tant en tant. Als barris de rendes baixes i mitjanes, els participants en festes populars de manera recurrent són el 16,5%, mentre que als indrets benestants la xifra baixa fins a l'11,8%.

Sigui com sigui, hi ha veus que consideren que les festes populars, tal com les hem entès fins ara, es troben en un punt crític. L'antropòleg Oriol Pascual es mostra contundent

Per a l'antropòleg Pep Fornés, avui dia hi ha un procés de "festivilització" que desemboca en una societat que pot gaudir de "festa controlada i en bars durant tot l'any". "Ara l'oci es reparteix per tota la ciutat i el mercat domina la festa", critica. "S'ha pactat amb els lobbies i la gent ha perdut el control de la festa", lamenta. És això mateix el que porta Pascual a afirmar que, "tot i que pot sonar força essencialista", la festa "es dissol en tant que es dissol la identitat local d'un barri per passar a formar part d'un tot homogeni".

"La globalització i el capitalisme han provocat la mercantilització de la festa. Ara pràcticament totes les festes són iguals en estructura i funcionament"

quan afirma que la "globalització i el capitalisme" han provocat la "mercantilització" de la festa. Segons el seu punt de vista, la festa s'ha convertit en "un objecte de consum" i ara totes les festes són "pràcticament iguals en estructura i funcionament". Alhora, Pascual considera que, ara que les festivitats han perdut "el seu sentit estrictament religiós", estan "apareixent teories i especulacions que reclamen uns suposats orígens pagans o precristians" de les celebracions. "Aquest fet, força en consonància amb l'auge de les noves espiritualitats i el boom del que s'ha anomenat *New Age*, fa que la festa hagi perdut el sentit comunitari", afegeix.

En gran part, els seus arguments tenen a veure amb la idea esgrimida per l'antropòleg Manuel Delgado, que considera que, des de la transició postfranquista, les celebracions populars han quedat cooptades per les administracions. "La diferència entre una festa i una revolta és difusa", diu per afegir que "quan el carrer s'omple no es pot controlar, perquè la gent va a la seva". Això no agrada al poder, que ha intentat intervenir en el fet festiu. Malgrat tot, i segons Delgado, "intentar que la festa canviï és embalsamar-la". Tot això ens porta a preguntar-nos si estem vivint el final de les festes tal com les hem entès fins ara o no. El temps ho dirà.

"OFEC FESTIU"

Amb el franquisme, tot el panorama de festes va canviar. Segons apunta la investigadora Maria Julia Cassani en la seva tesina *Correfocs de Barcelona: perspectiva i gestió d'una recent tradició inventada*, "la cultura catalana va ser reclosa als àmbits privats de la societat". Per a l'antropòleg i activista cultural Pep Fornés, "el franquisme va condicionar moltes festes, i les que se celebraven eren amb l'aval de la Falange". "Hi havia un ofec festiu i a la gent dels barris no se li permetia fer les festes com abans", relata.

En una línia una mica diferent, Delgado afirma que la dictadura es va centrar més a perseguir la dissidència política que no pas a tallar la festa. Per a Pascual, la dictadura va entendre a la perfecció que no podia evitar les celebracions. "Domesticar les expressions festivopopulars significava domesticar la gent i convertir la festa en una nineta de porcellana", afirma. De fet, Delgado i la investigadora Sandra Anitua, en un recent article publicat amb el títol de *Guerra de Gegants en contextos urbans*, apunten que "l'ocupació de Barcelona per les tropes de Franco el 1939 va implicar la recuperació exaltada de la majoria

dels elements de la cultura tradicional catalana i la seva posada al servei del nacionalcatolicisme".

El cert és que durant aquesta època es van permetre mostres culturals com les sardanes o els castells. També és veritat que les festivitats religioses eren les que el règim mirava amb més bons ulls. A l'Hospitalet, per exemple, el mossèn Busquets, en una intel·ligent jugada que va comptar amb el suport de les autoritats, va crear la *Procesión de los Pasos* del barri de la Torrassa l'any 1941, la qual es va suprimir el 1967. "Es tractava d'atacar frontalment l'ideari anarquista pel flanc de la religiositat, intentant assegurar la resposta popular a partir de mobilitzar una mena de manifestació cultural ben arrelada entre la població immigrada", explica Clara Carme Parramon, del Centre d'Estudis de l'Hospitalet, al seu article *Setmanes Santes d'inspiració andalusa a l'Hospitalet*.

TORNA LA DIVERSIÓ

Sigui com sigui, amb el final de la dictadura va produir-se una eclosió de les festes populars i tradicionals a Catalunya. Fornés va participar d'aquell moment i explica que "als 80 es van reinventar les festes". "Érem joves i ens

Les primeres festes documentades al territori metropolità tenen a veure amb la religió i sovint s'encomanen a sants per demanar que s'acabin les malalties

Van ser els moviments veïnals dels barris els que van recuperar i reinventar les festes i les tradicions que havien estat prohibides durant la dictadura franquista

emmirallàvem en allò que ens havien explicat els avis republicans i en les festes de barri de les quals ens parlaven", recorda. Delgado i Anitua coincideixen en aquesta idea quan afirmen que a les acaballes del franquisme i els inicis de la transició es va produir, a Barcelona, "un moviment de recuperació festiva del carrer per part dels moviments veïnals".

El cas més clar d'aquesta reinvençió van ser els correfocs. "Les festes de la Mercè són una invenció que va acompanyada dels correfocs, que més tard es van imitar a tot el país", diu Fornés. De fet, Cassani apunta que "el correfoc com a element de la cultura catalana va ser introduït per l'administració" a partir dels balls de diables i les festivitats del Corpus.

Alhora, en aquells anys, a l'Hospitalet va néixer, de la mà d'un grup d'andalusos, la *Cofradía 15+1*, que es va convertir en una processó laica que es desmarcava de l'Església i aglutinava, de nou, els migrants, en aquest cas de l'època del *desarrollismo*. De fet, actualment aquesta celebració encara convoca els nouvinguts, ara llatinoamericans.

Per altra banda, hi ha festes que no es van poder recuperar del tot. N'és exemple el Carnaval de Bar-

celona, que des del segle XVIII gaudia d'una gran esplendor i era una festa associada al descontrol. "Qualsevol carnaval que se celebrava a Barcelona tenia unes altes cotes de violència", diu Pascual, que recorda la dita "per carnaval tot s'hi val". Ja durant el franquisme, tal com explica Fornés, aquest carnaval es va prohibir, a diferència d'altres que sí que es van continuar fent. I, ja en democràcia, van ser les noves autoritats les que van intentar controlar-lo. Fornés, en un extens estudi sobre les festes de Gràcia, recorda que el 1980 les autoritats barcelonines advertien el següent: "*Queda terminantemente prohibida la presencia en las calles de la ciudad de grupos o comparsas, así como la utilización de máscaras o caretas fuera de los actos oficiales*".

La relació entre poder i festes sempre ha estat difícil. El mateix Delgado afirma que amb la transició "hi va haver una pugna entre ajuntaments que volien governar la festa i els veïns que volien autogovernar-la". Una pugna que sovint encara batega.

Un reportatge
d'Albert
Alexandre

El Govern ha licitat la redacció del projecte de l'L1 de metro perquè la línia vermella, que acaba Fondo de Santa Coloma, arribi fins a Lloreda i Sant Crist passant per Montigalà. L'inici de les obres no s'espera abans de 2026.

Albiol: "Hi ha gent que confón la platja amb un càmping"

PLATGES ▶ El passat cap de setmana va ser el primer després que l'alcalde, Xavier García Albiol, signés divendres un ban per recordar als usuaris de les platges de la ciutat les infraccions que recull l'ordenança municipal. Ja fa uns anys que s'intenta regular la convivència a les platges sense èxit i són nombrosos els veïns que es queixen del mal ús que en fa alguna gent.

A les platges de la ciutat, plenes de gom a gom durant el cap de setmana, es van poder veure persones que, tot i el ban, continuaven incomplint l'ordenança municipal, especialment amb l'ús de taules, tendes i aparells de música. La policia va dedicar aquestes dues primeres jornades a advertir la gent sobre les pràctiques no permeses al litoral.

Des de l'Associació Veïnal del Centre troben positiu "protegir la platja com entorn natural i de gaudi on tothom hi pugui viure". Recorden, però, que l'ordenança no és nova (data del 2009) i s'ha de vetllar perquè els

Vigilància policial a la platja. Foto: Línia Nord

usuaris la compleixin. "El que creiem que fa falta són mesures més informatives amb cartells o megafonia" explica la presidenta de l'AV Centre, Marta Soler.

DE 600 A 1.500 EUROS

Divendres, Albiol va parlar de les persones que "confonen la platja amb un càmping" i posen música a un volum alt. El ban inclou 14 prohibicions que, en cas de no complir-les, poden suposar multes d'entre 600 i 1.500 euros. Algunes d'aquestes prohibicions

són la instal·lació de tendes d'acampada, tendals, ombrel·les o para-sols amb els laterals no diàfans, fer servir taules de càmping, tirar residus a la sorra o a l'aigua, l'ús de petites embarcacions com kayaks o similars— si no es fa a la zona d'entrada i sortida delimitada— o fer foc.

D'altra banda, Albiol va viatjar dimarts a Brussel·les per aconseguir fons europeus per construir tres dipòsits pluvials que evitin l'abocament directe d'aigua al mar quan plou de forma intensa.

Nous operatius contra la venda ambulat il·legal

ESPAI PÚBLIC ▶ El carrer Primavera, al barri del Remei, i l'avinguda de Joan XXIII, a Artigues, van ser aquest dimarts escenaris de dos operatius policials de la Guàrdia Urbana de Badalona contra la venda ambulat il·legal.

Es tracta de dues ubicacions on cada dimarts té lloc aquesta pràctica que, segons l'Ajuntament, només al carrer Primavera, agrupa una seixantena de venedors. El doble dispositiu policial es va acabar sense incidències i es van decomissar principalment peces de roba, calçat, joguines i

complements, com ara cinturons o carteres. El regidor de l'Àrea de Seguretat, Juan Manuel Ruiz, va assegurar que aquests dispositius "es faran de forma periòdica perquè un dels principals objectius del govern municipal és que els veïns puguin passejar amb tranquil·litat i els comerciants no tinguin competència deslleial".

Aquests dos operatius se sumen al que ja es va fer dissabte passat entre l'avinguda de Mònaco i el carrer de Verdi on la Guàrdia Urbana va intervenir una trentena de parades il·legals.

Imatge del dispositiu al barri del Remei. Foto: Ajuntament de Badalona

525 mitjans associats

associació de mitjans i informació i comunicació

amic

"Mitjans de proximitat, periodisme de confiança"

www.amic.media

Can Bayó: el bar on et diuen pel nom

» El bar restaurant Can Bayó, del barri de Morera, celebra enguany el 60è aniversari del negoci
 » El local, on regna l'ambient familiar i el tracte proper, un punt de referència al barri i a la ciutat

Rubén Hidalgo
BADALONA

Que el Marc Bayó s'apropi a la teva taula, et preguntis per allò que va parlar fa unes setmanes o et deixis anar un comentari graciós mentre fa el servei és el pa de cada dia a Can Bayó, un bar restaurant del barri de Morera. Bé, no és un local qualsevol, és el bar del barri per excel·lència, tot i que la seva influència s'estén a persones de tota la ciutat. Enguany ha fet 60 anys des que va aixecar la persiana, i quan es parla amb els Bayó de seguida es veu que a una xifra com aquesta no s'hi arriba sense esforç i dedicació per la feina.

MÉS QUE UNA FESTA

Bona prova de la seva fama és la festa que es va organitzar el passat 1 juliol amb motiu del seu 60è aniversari, que es va omplir de gom a gom amb gent de perfils molt variats. Hi van anar des de veïns i clients del negoci de tota la vida fins a polítics, empresaris o persones vinculades a clubs esportius de la ciutat. Multitudi-

nària, sí, però mantenint l'esperit "casolà" que caracteritza el negoci. "Més que una festa d'aniversari era una mostra d'agraïment a tota la gent que ens ha fet costat. Ha estat, fins i tot, una alliberació després de passar el pitjor moment que ha viscut el restaurant, la pandèmia", explica Marc Bayó a *Línia Nord*. Bayó qualifica de "vital" el suport dels clients habituals que van fer comandes durant el confinament per ajudar el bar a tirar endavant.

UNA TRADICIÓ FAMILIAR

De família amb tradició a la restauració, en Marc Bayó és el petit de quatre germans i la persona que gestiona el negoci. De fet, és la quarta generació que regenta el bar des que el seu besavi va muntar el primer Can Bayó el 1923 al barri del Poblenou de Barcelona, al carrer Pere IV. A Badalona, però, el negoci arribaria el 1963 de la mà de l'avi del Marc, en Francesc Bayó, que va instal·lar-se a Morera quan tot era un camp. Una figura que l'Alicia Bayó, germana del Marc, assegura que va ser clau al barri, ja que en Francesc va fer d'a-

Exterior de Can Bayó, al carrer Prat de la Riba 88 de Badalona. Foto: Línia Nord

quest local un lloc de referència que anava més enllà del menjar i del beure en una zona pràcticament aïllada i amb pocs serveis. "La gent venia a veure la televisió, s'organitzaven activitats i el meu avi estava involucrat en clubs esportius. Sempre va intentar unir el barri", recorda l'Alicia Bayó. L'avi, diu, tenia una gran habilitat social, una característica que també identifica en el seu germà Marc i que afirma, és part de l'èxit del restaurant.

MANTENIR L'ESSÈNCIA

Darrera d'en Marc, la cara visible, hi ha tota la família involucrada en diferents tasques perquè el negoci continuï funcionant, incloses internet i les xarxes socials. Un "afegit" que els ha ajudat a potenciar la clientela fins al punt d'atendre uns clients japonesos que van anar expressament a Badalona a menjar una de les seves mariscades. Una anècdota curiosa que celebren com un reconeixement a la feina feta. Tot i això, els germans

coincideixen a dir que la millor xarxa social és el boca-orella. De fet, és la línia que volen mantenir en el negoci, continuar amb la gent de "sempre" i "fer barri", sense massificacions. "Can Bayó és un oasi al desert en els temps que corren. Aquí tothom deixa el mòbil i es posa a parlar. L'ambient et trasllada al bar del poble, perquè el client no és la 'taula 7', et parlem pel nom", afirma el Marc, que té molt clar que Can Bayó és més que un bar i un restaurant.

SORTEIG
2 entrades per a

Aitana
13 d'octubre al Palau Sant Jordi de Barcelona

Escaneja per veure les bases i participar-hi

@liniaxarxa

Alpha ^{tour} ES
2023

Santako, referent d'un estil poc 'cool'

» La 'Santako School of Rock' celebra una nova edició en un any en el qual no hi haurà el Rock Fest
 » Santa Coloma, si no ho és ja, s'està convertint en la referència d'un gènere que no és gaire mediàtic

MÚSICA ▶ Santa Coloma s'ha posicionat en els últims anys com una ciutat referent del rock més dur i del metal. Gran part d'aquesta fama li ha atorgat la celebració del Rock Fest, que enguany, per les obres al parc de Can Zam, se celebrarà a Barcelona. La cultura del rock, però, continuarà vigent amb la Santako School of Rock, un curs que va posar en marxa la Universitat de Barcelona juntament amb l'Ajuntament colomenc com un afegit a l'esdeveniment musical.

El curs començarà el pròxim 10 de juliol a Can Sisteré i es presenta com "una aproximació crítica a la història de la música rock estructurada i enfocada en la perspectiva social i cultural". A càrrec d'aquesta formació hi haurà diferents agents relacionats amb el gènere, com ara músics, periodistes o promotors, que aportaran la seva experiència.

CREAR ESPAIS DE DEBAT

Jordi Bianciotto, periodista amb dècades d'experiència escrivint sobre aquesta temàtica i cobrint concerts, és un dels professors. Explica a *Línia Nord* que, com a docent, convidarà a la reflexió sobre la relació entre el heavy metal i els mitjans de comunicació. "Sembla que és un gènere que molts mitjans han expulsat del seu imaginari, com si no tingués prou prestigi o fos poc cool", afirma.

Aquest periodista exposa com, tot i ser un estil musical molt seguit, no té gaire interès mediàtic per diversos prejudicis. "El heavy té una percepció de poc prestigi intel·lectual, infantil fins i tot, amb un llenguatge efectista", afegeix Bianciotto, que assegura que són característiques que no encaixen, per exemple, amb els ideals de la capital catalana. "Barcelona es regeix bastant pels con-

Imatge de l'edició del Rock Fest 2022. Foto: Ajuntament de Santa Coloma

ceptes del que és modern, més pop, i el hard rock i el heavy són coses vistes com a antigues." Un concepte de modernitat que, potser, és un dels factors que invisibilitza el rock més dur i els seus estils derivats. Tot això, diu Bianciotto, contrasta amb l'èxit d'assistència que tenen alguns grups a la ciutat comtal. "Iron Maiden va

actuar l'any passat a l'estadi olímpic i el va omplir", recorda. Paradoxalment, en alguns concerts ha vist com era l'únic periodista que els cobria.

Bianciotto expressa que el Rock Fest és "fàcilment" un dels quatre festivals més importants de Barcelona, però no rep prou reconeixement ni projecció.

CIUTAT REFERENT DEL ROCK

Per acabar, aquest veterà periodista remarca que la Santako School of Rock es fa al lloc ideal, per "l'aura urbana metropolitana, quasi suburbial" que envolta el gènere. "Si Terrassa és referent del Jazz i Cerdanyola del Blues, perquè no Santa Coloma del Rock?", clou Bianciotto.

Mobilitat | Nova ordenança per als patinets i altres vehicles

A Sant Adrià ha entrat en vigor la nova ordenança sobre mobilitat de bicicletes, patinets elèctrics i altres vehicles de mobilitat personal. Per exemple, es prohibeix la circulació per voreres de menys d'1,5 metres d'amplada i per la calçada.

Sant Adrià

Crítiques al nou observatori de les Tres Xemeneies

URBANISME ▶ L'empresa Front Marítim Besòs ha impulsat l'Observatori de les Tres Xemeneies, una iniciativa que defineixen com un "espai de treball i aprenentatge compartit entre la ciutadania, associacions i entitats veïnals". L'objectiu, diuen, és construir un entorn de les Tres Xemeneies "més amable i adaptat a les necessitats del veïnatge i als reptes de futur". Per aconseguir-ho, han creat una enquesta online adreçada a tota la població de Sant Adrià i Badalona que estarà disponible fins al 15 de juliol. També s'ha programat una activitat presencial per al 18 de juliol per l'entorn de les Tres Xemeneies per "conèixer el territori, identificar reptes i compartir aportacions."

EMPRESSES AMB INTERESSOS

La Plataforma per la conservació de les Tres Xemeneies, que integra l'Entesa per un gran Parc Litoral al Besòs, ha manifestat que ha rebut la comunicació sobre la creació d'aquest observatori i

El pla urbanístic va aprovar-se el passat 7 de març. Foto: Albert Segura / ACN

s'ha mostrat crítica amb la iniciativa. En primer lloc, ha expressat que darrere Front Marítim Besòs hi ha empreses com Endesa o el Banc Santander, que segons la plataforma, "són propietaris de bona part del sòl i beneficiaris del *pelotazo* urbanístic i especulatiu".

D'altra banda, la plataforma considera que la seva opinió ja és "pública i coneguda" i que ja ha dedicat "massa temps i esforços

en processos "participatius amb limitacions". Malgrat tot, afegeix que podrien debatre sobre les necessitats de l'entorn si els impulsors d'aquesta iniciativa "renuncien a la construcció d'un barri amb gairebé 2.000 habitatges, amb un 20% de l'activitat econòmica destinada a hotels i a la inacceptable intervenció arquitectònica en el patrimoni cultural de les Tres Xemeneies i l'edifici de turbines".

Una vintena de veïns va assistir a la primer sessió. Foto: Twitter (@canetefilo)

Primers debats sobre el futur de la Fàbrica de Cartró

URBANISME ▶ L'Ajuntament de Sant Adrià i l'Incasol han posat en marxa un procés participatiu i unes sessions presencials perquè els veïns del municipi puguin fer propostes sobre el futur de la Fàbrica de Cartró de Sant Adrià.

El consistori ja va sol·licitar el passat mes de juny a la Generalitat la modificació del pla urbanístic de la zona de l'antiga Fàbrica, situada a tocar del Besòs a la zona del nucli antic, perquè s'hi puguin fer pisos socials. Es tracta una de les prioritats de l'A-

juntament tenint en compte "la situació d'emergència habitacional actual". D'altra banda, també hi ha converses obertes amb l'Incasol per preservar la memòria de la fàbrica.

Per part de la vintena de veïns que van assistir a la primera sessió celebrada al Casal de Dalt de la Vila, les principals propostes van ser la construcció d'un auditori, una zona d'oficines per emprenedors i que s'habilitin espais per a un casal, un menjador social i un centre d'acollida d'animals.

Montgat | Tiana

líniainord.cat

6 de juliol del 2023

Tren | Renfe incrementa l'oferta de l'R1 a l'estiu

La línia R1 de Rodalies, que passa per Montgat, ha augmentat la seva oferta de trens els caps de setmana durant els mesos d'estiu per l'augment de la demanda. De 10 a 12 i de 17:30 a 19:30 sortiran trens cada 10 minuts.

Caps de setmana sense cotxes al centre de Tiana al juliol

MOBILITAT ▶ Durant el mes de juliol l'Ajuntament de Tiana pacifica el centre els caps de setmana. A partir dels divendres a les 20 hores i fins als diumenges a les 18 hores pels carrers de Sant Cebrià, Lola Anglada i Centre, no es permetrà la circulació de vehicles, ampliant així la restricció que ja es feia els dissabtes al matí. D'aquesta manera, a l'eix que va del carrer del Centre a Sant Cebrià es podrà anar a peu sense trobar-se vehicles des de l'Església fins a la plaça de la Vila o, via el carrer Matas, fins al parc de l'Antic Camp de Futbol.

El centre estarà pacificat els caps de setmana d'aquest mes. Foto: Aj.Tiana

Es tracta d'una prova pilot que ja es va aplicar l'any passat i que el consistori torna a posar en pràctic perquè "calen espais tranquils de socialització, per passejar i anar a comprar. L'Ajuntament, que remarca que la prova pilot serveix "per estudiar la pacificació –d'aquesta zonatot l'any", també afegeix que aquesta mesura comporta múltiples beneficis per a la ciutadana.

"Molts estudis demostren que la reducció de la circulació de vehicles motoritzats comporta una millora en aspectes com la qualitat ambiental, la seguretat viària o l'ús de l'espai públic", afirmen des de l'Ajuntament.

Per als veïns de la zona afectats per aquests talls de circulació, s'han habilitat rutes alternatives. Per exemple, l'accés al

carrer de les Flors es farà pel carrer Mediterrani i Lola Anglada. D'altra banda, per accedir als aparcaments del carrer del Centre es farà per la mateixa via, però en sentit contrari, tal com s'està fent habitualment els dissabtes. El consistori recorda que, tot i el tancament del pas a vehicles, la pacificació garanteix l'accés de vehicles d'emergència en cas que fos necessari.

Montgat s'omple de música i teatre el cap de setmana

CULTURA ▶ L'Agrupació Sardanista de Montgat, el Centre Recreatiu i Cultural (CRIC) i el Casal de Gent Gran Joan Maragall han organitzat durant els dies 7, 8 i 9 de juliol diferents activitats culturals on la música i el teatre són els protagonistes.

Demà a les 19:30 hores tindrà lloc al Parc del Turonet el tradicional concert de música de cobla amb la Cobla la Flama de Farners. Enguany el repertori musical està dedicat al Maresme. Dissabte, a la mateixa ubicació, se celebrarà el concert de Lab Sons a

les 20:30. El grup oferirà varietat musical a ritme de soul, jazz, blues i funk. Es tracta d'un acte que forma part del cicle *Música als Parcs* i d'*Scenarium*, una iniciativa municipal per promocionar actuacions a espais públics.

Per tancar el cap de setmana, diumenge a les sis de la tarda el grup de teatre del Casal de Gent Gran Joan Maragall interpretarà una adaptació de *Plats Bruts* a la sala Pau Casals. A més, la recaptació dels diners de les entrades es destinarà a l'associació montgatina ASPAMOTI.

Imatge de l'anterior edició del concert de música de cobla. Foto: Aj. Montgat

TANATORI DE BADALONA

Atenció 24h.
93 497 0 497

Oficina del Centre
93 807 36 45
C/ Francesc Layret, 84
Laborables: de 9:30 h a 18:00 h

2 hores
PANTONE GRATUIT
Per a més informació del nostre

El teu pressupost online a:
www.tanatoribadalona.com

**Confiança, proximitat
i professionalitat,
al vostre servei.**

El nou projecte del Bàsquet Femení Sant Adrià a Supercopa ja té nou timó: es tracta de l'entrenador badaloní Sergi Curto, que en el passat ja va formar part del cos tècnic del primer equip. Curto ha dirigit el premini lila i l'infantil A.

Pedro Cuesta: sempre motivat

» L'aler pivot badaloní es retira amb quasi 46 anys i guanyant la Copa Catalunya amb la UE Montgat
 » "Sense el suport de la meva dona, la Silvia, aquest camí hauria estat impossible", assegura Cuesta

Toni Delgado
BADALONA

Per normativa, en aquella categoria cada jugador havia de participar almenys un quart per partit i a Pedro Cuesta (Barcelona, 1977) el seu entrenador al CB Sant Josep no solia donar-li cap minut més. "Ni tan sols ho va fer un dia que em va posar de base, a mi, que sempre he estat interior, i que vaig jugar genial. Al descans em va felicitar, però van anar eliminant companys i ni així vaig tenir la meua oportunitat. És increïble que puguin passar aquestes coses. Ets un nen que vol gaudir i que acaba patint", denuncia l'aler pivot badaloní, que acaba de penjar les botes a la UE Montgat.

Frustrat amb el tracte d'aquell tècnic que l'acusava de no prendre's les coses seriosament, Cuesta va deixar l'equip i se'n va anar a jugar a la Lliga Lleure del Barcelonès Nord amb l'Associació de veïns de Nova Lloreda Sud i al Lloreda Stadium, com va batejar la seva colla a la pista del barri.

A la Lliga Lleure se sentia lliure i va créixer molt com a jugador gràcies a l'Andreu, l'entrenador que va dirigir l'equip molts anys i que els feia entrenar com si estiguessin competint a Preferent. A l'aire lliure és on es va enamorar del bàsquet i on descobriria el 3x3, participaria a l'Adidas Streetball o el Converse, tornejos ja desapareguts, i després faria carrera amb diversos equips, com el Next MVP Badalona 3x3 o un que van crear i que anava canviant de nom perquè incloïa el nombre de victòries

i de derrotes separat per un guió baix. Amb Rubén Morales, Enric Nogales i Joan Carceller va triomfar al 3x3 NBA, amb dos campionats d'Espanya i un d'Europa a l'O2 Arena de Londres, amb Espanya, i superant Rússia a la final.

El badaloní va acabar tornant als pavellons per casualitat. Amb 19 anys va coincidir a la Lliga Lleure amb un jugador que li va proposar competir en un sots 20 del CE Beeth-Fons colomenc, on acabaria pujant amb el sènior, de Tercera Catalana. Amb el CB Santa Coloma ascendiria a Primera Catalana i estaria a punt de fer-ho a Copa Catalunya, una categoria en què s'estrenaria amb el Círcol Catòlic Badalona. El seu primer ascens a Lliga EBA seria a Andorra amb el CB Sant Adrià, futur UBSA.

Estima i gaudeix la seva feina de comercial a Catalunya i Canàries de màquines i material per a pacients amb diàlisi, com ja havia fet abans arreglant qualsevol imprevist com a tècnic d'electromedicina a l'Hospital Clínic.

DEBUT A LES BANQUETES

Competitiu i perfeccionista en tot el que fa, Cuesta fomenta i necessita compromís i voluntat de millora al seu voltant. Per això ha xalat tant el curs 2022-2023, en el seu debut a les banquetes com a ajudant d'Albert Villà al mini A de la UE Montgat, amb "un grup molt motivat i ple d'energia" que va acabar setè d'Espanya. El badaloní s'estrenarà la pròxima temporada com a primer entrenador amb l'infantil, gairebé amb el mateix grup i de nou dirigit el seu fill Hugo:

Cuesta, amb la pilota del seu últim matx signada pel grup. Foto: S. Casaña

"És a qui més li exigeixo. És molt persistent i treballador".

Cuesta ha viscut temporades i experiències de tots colors. Té l'espina de haver acabat tercer en el seu únic curs al CB Mollet amb "un gran equip que podia haver guanyat la Copa Catalunya, però no tenia prou motivació", i relata amb tristesa la seva marxa de l'AE Badalonès "perquè a partir de Nadal no es van fer bé les coses ni hi havia prou esforç". Un adeu complicat a un club en què fins a aquelles darreres setmanes s'havia sentit com a casa.

Al CB Alella va viure dues temporades molt diferents: a la primera l'equip va ser molt competitiu, i a la segona, després de la retirada de jugadors importants i amb un grup molt jove, van haver

de jugar la promoció de salvació. "Havia d'estirar del carro, fer 20 o 30 punts per matx, i molts cops no eren suficients perquè perdíem. Era frustrant", recorda.

Gràcies al bàsquet ha connectat amb persones inspiradores. Potser cap com el Jorge, el delegat de l'AE Badalonès i a qui va batejar com *The Rock* per la seva fortaleza: "Quan el vaig conèixer, estava fent tractaments experimentals pels seus tumors a l'Hospital Universitari Vall d'Hebron. Era molt bromista i vivia cada moment com un regal. Li van donar pocs mesos de vida i l'home va lluitar molts anys més".

Disciplinat i metòdic, en els últims anys Cuesta ha fet una migdiada i reiki abans de cada partit per arribar-hi amb la màxima energia possible. "Et plan-

teges que s'acosta l'adeu quan has de prendre't un Ibuprofeno per anar a entrenar-te, jugar o perquè no et faci mal l'esquena o el que sigui", confessa.

I l'últim capítol, en el seu retorn a la UE Montgat, ha estat memorable, "la cirereta del pastís". Perquè l'11 de juny, i al Pavelló Municipal d'Esports Maria Víctor de Palau-solità i Plegamans, va penjar les botes amb un triomf contra el CB Ripollet (63-72) i aixecant el seu segon títol de Copa Catalunya. El primer va ser amb l'AE Sant Andreu de Natzaret i, malauradament, l'equip es va desfer setmanes després per problemes econòmics.

Aquesta va ser la novena Final a Quatre de Copa Catalunya per a l'entrevistat, que va assolir el seu vuitè ascens a Lliga EBA. "Guanyar costa tant... I per això vaig animar els jugadors del CB Ripollet, perquè he arribat a perdre fins a quatre d'aquestes finals, i algunes en els últims segons. Deixar així el bàsquet és insuperable i el premi que es mereixia el grup i el club", celebra Cuesta, que l'any que ve tornarà a la Lliga Lleure del Barcelonès Nord, que ara es fa a Montigalà, i jugarà amb els seus amics a l'Antic Lloreda.

Si s'ha retirat amb gairebé 46 anys, que complirà el pròxim 14 de setembre, ha estat per com s'ha cuidat i l'amor que sent per l'esport de la cistella, i per la seva dona, Silvia Casaña. "El bàsquet t'exigeix moltes hores i desplaçaments, i sense la complicitat de la Silvia, que s'ha ocupat moltíssim temps dels nostres fills, l'Adriana o l'Hugo, aquest camí hauria estat impossible", agraeix Cuesta.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

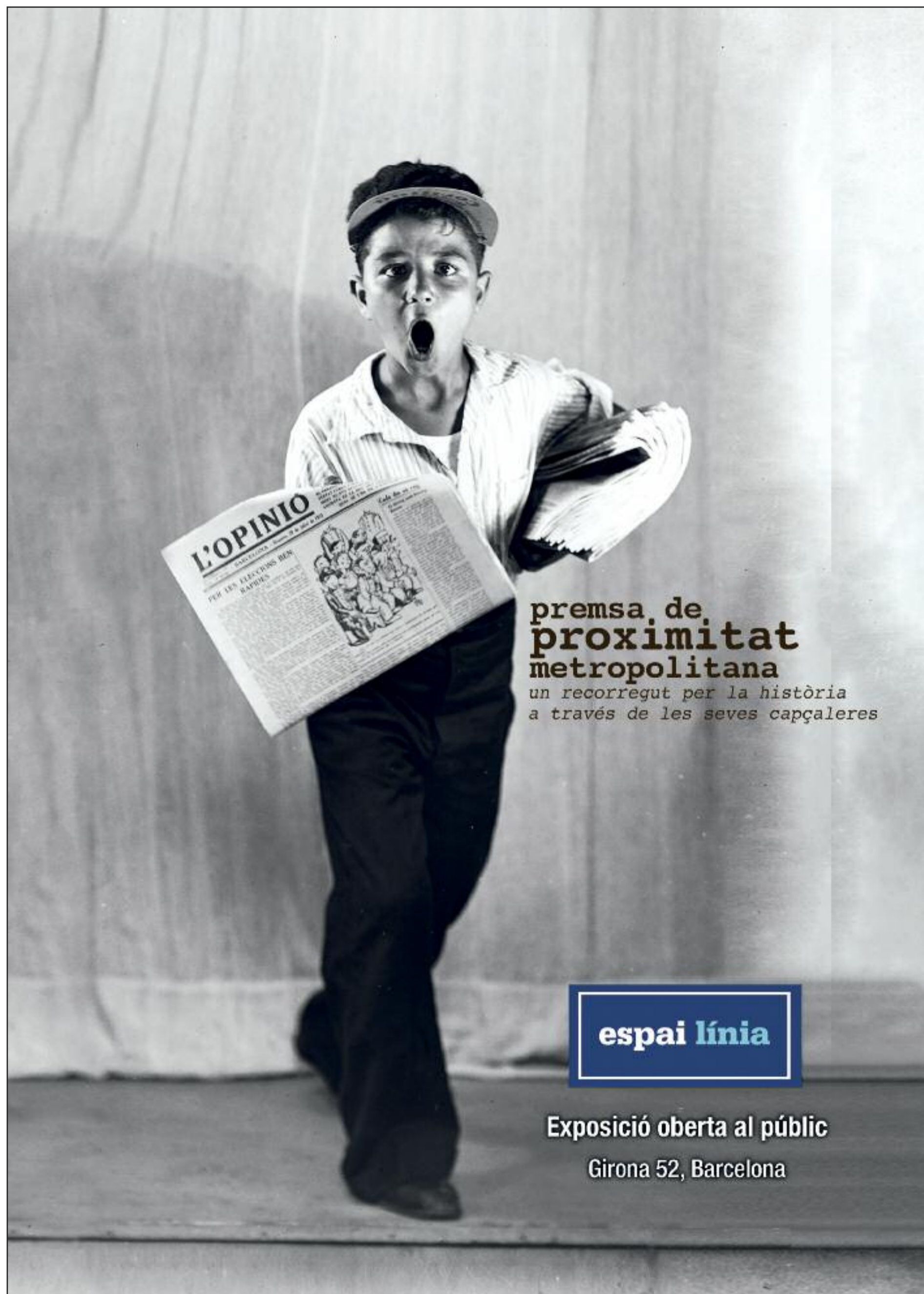

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
 Barcelona

premsa de
proximitat
metropolitana

*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic

Girona 52, Barcelona

No t'ho perdís

Foto: Pere Francesch/ACN

La imatge humana

El CaixaForum de Barcelona acaba d'inaugurar l'exposició *La imatge humana. Art, identitats i simbolisme*, que es podrà visitar fins al pròxim 22 d'octubre. Aquesta nova mostra és, segons l'organització, "un viatge a través del temps i de les cultures, un recorregut que no distingeix ni èpoques ni fronteres per mostrar un tema universal: com l'ésser humà s'ha representat i es representa a si mateix". Així doncs, l'exposició permet reflexionar sobre qüestions que no caduquen i que encara estan a l'ordre del dia, com ara l'ideal de bellesa, la divinitat o el poder.

QUI SÓN?

E S T O P A

SÓN FAMOSOS PER...

Ser els artistes més carismàtics

I tenir una carrera brillant amb la rumba com a segell

QUÈ HAN FET?

Donar el tret de sortida a 'La Velada del Año'

Ibai Llanos va voler comptar amb ells per al seu gran esdeveniment

A LES XARXES...

Tothom els aprecia

Els germans Muñoz van animar el públic presencial i virtual

Famosos

David i José Manuel Muñoz (Cornellà de Llobregat, 1976 i 1978), els Estopa, són un dels duos més estimats de Catalunya i de tot l'Estat. La seva carrera musical, amb la rumba catalana com a segell, és envejable, i el carisma i el bon rotllo que transmeten són els seus trets característics. És per això que tenen amics a tot arreu, també en el món de l'*streaming*. Ibai Llanos, el rei d'aquest sector, va voler comptar amb els germans Muñoz per a la inauguració de *La Velada del Año 3*, el seu gran esdeveniment. Així, van actuar al Cívitas Metropolitano de Madrid davant de 70.000 persones i, de manera virtual, van fer-ho davant dels més de tres milions de persones que van seguir el directe al canal de Twitch d'Ibai. *La Velada del Año* va tenir més representació catalana, amb la *influencer* Paula Gonu presentant la catifa vermella i l'*streamer* Cristinini conduint l'acte, entre d'altres.

La fitxa

Llibres

Zeitun
Sílvia Alberich

Quan la Nadine, amb vuit anys, va abandonar el Líban per ser adoptada per un matrimoni barceloní, va refugiar-se en els records i l'escriptura. Ara que voreja els quaranta, el que més desitja és tenir un fill. Fa quatre anys que amb el seu company se sotmeten a anàlisis i tractaments de fertilitat, però l'embaràs no arriba i la relació de parella es degrada dia a dia.

Teatre

Lali Symon
Sergi Belbel

La Lali és una gran estrella reconeguda i estimada pel seu públic. No és exactament una actriu, sinó més aviat una comedianta. I encara més concretament, una monologuista. Els seus xous, divertits, irònics i també punyents, delecten els espectadors als teatres i també a la televisió. Però ningú coneix la seva personalitat.

Al Teatre Romea de Barcelona.

Música

Tinc al cor el que no trobo al cap
Marialluïsa

Tinc al cor el que no trobo al cap (Bankrobber) és el títol de l'EP que acaba de publicar el grup igualadí Marialluïsa i amb el qual la banda es vol acomiadar per sempre dels escenaris. Aquest últim treball discogràfic inclou sis cançons, entre les quals n'hi ha dues d'inèdites i una d'elles ha comptat amb la producció de Joan Pons, d'El Petit de Cal Eril.

Pelis i sèries

Te estoy amando locamente
Alejandro Marín

Sevilla, 1977. En un moment en què l'homosexualitat és delictiu, la Reme, una mare tradicional moguda per l'amor pel seu fill, un adolescent aspirant a artista, s'involucrarà en el moviment LGBTI andalús, gestat paradoxalment al si de l'Església. El mític èxit de *Las Grecas* dona nom a aquesta pel·lícula que recorda les primeres mobilitzacions del col·lectiu a l'Estat.

ESTILS DE VIDA

Groc, taronja i verd, colors saludables

Foto: Freepik

i CARDIOLOGIA

Els colors groc, taronja i verd indiquen en les fruites i verdures la presència de carotens, compostos bioactius que s'associen a un menor risc de patir malalties cardiovasculars. Són, doncs, els colors de la salut, sempre que hi siguin de forma natural en els aliments, és clar. Aquesta és la conclusió d'un estudi de l'IDIBAPS publicat recentment a la revista *Clinical Nutrition*.

Als voluntaris de l'estudi, un grup de 200 persones d'entre 50 i 70 anys, se'ls va analitzar la concentració de carotens en sang i la presència de plaques d'ateroma a l'artèria caròtida, una causa d'infart de miocardi o d'ictus, ja que aquestes plaques dificulten la circulació de la sang fins al cor o al cervell. Les conclusions mostren que una elevada concentració de carotens a la sang pot frenar l'ateroesclerosi, és a dir, l'acumulació de greixos, i disminuir el risc de patir malalties cardiovasculars.

D'aquesta manera, una dieta rica en fruites i verdures i, per tant, en carotens, redueix el risc d'un infart o d'un ictus. Entre els aliments que en contenen més hi ha les pastanagues, els espinacs, l'enciam, els tomàquets, els moniatos, el bròquil, el meló taronja (cantalup), el pebrot, el mango o els albercocs.

Les claus

GREIXOS

L'ateroesclerosi és l'acumulació progressiva de greixos a la part interior dels vasos sanguinis de les persones

CAROTENS

Una major concentració de carotens en sang es tradueix en menor càrrega ateroscleròtica, especialment en les dones

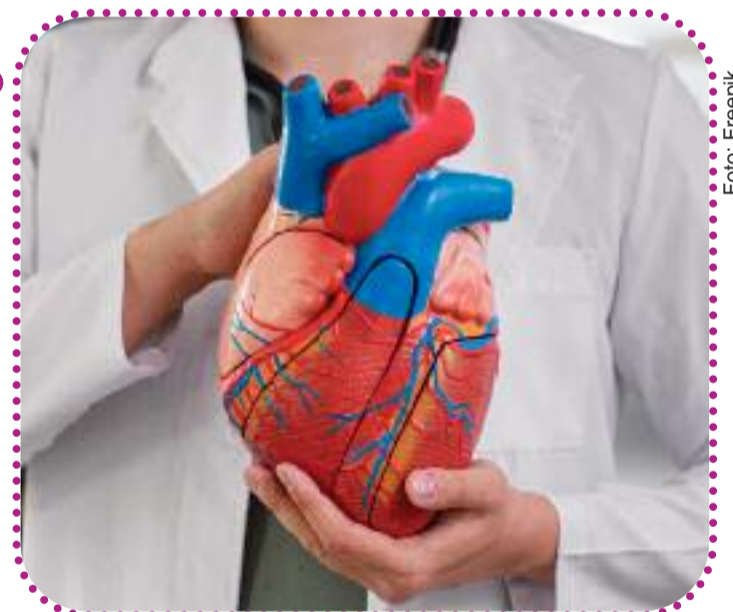
DIETA

Una dieta rica en fruites i verdures i, per tant, en carotens, disminueix el risc de patir malalties cardiovasculars

ALIMENTS

Entre els aliments que contenen carotens hi ha els pebrots, les pastanagues, els espinacs, el bròquil o les nespres

Foto: Freepik

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Demana cita prèvia al telèfon 93 395 03 11 o per whatsapp al 661 674 245

Si t'ho diuen, no t'ho creuràs!

Tot el material per a realitzar les teves reformes amb un finançament increïble!!!

**A Badagres ho tens fàcil,
a Badagres ho tens tot**

Finançament
de fins a 24
mesos sense
interessos*

**BADAGRES
COMPROMÈS**

Badagres patrocina
l'equip de futbol adaptat
de l'AEB BADALONES

*Finançament subjecte a l'aprovació
de l'entitat financera corresponent

 badagres

www.badagres.com